

המתנחל מאריאל ינהל את ישראלי

כהן אורגן היה בעל חברה פרטית לתכנון ולליעוץ כלכלי בע"מ. לחברה היו שני משרדים, ברחוב הירשנברג בתל-אביב וברחוב המלך ג'ורג' בירושלים. צוות של 18 כלכלנים ומוכרות עבד לצידו בפרט ייקטים פרטיים וציבוריים. לפני מינויו, חברתו קיבלה חוזים גדולים ממישרד-השיכון.

חברה אחרת שהקים כהן-אורגן סמוך לכניסתו לכנסת היתה שותפות עם אריה קספר ורב סטיוארט רב. החברה נקראה סייסי-די, ראשי תיבות של שמות השותפים. עם הקמתה הם רכשו את אולפני הקלטות קפרי קורן ומכרו אותן זמן קצר אחריכך.

אך העיסקה הגדולה המתוכננת שלהם היתה לבנות בתי-מגורים בירושלים כרמה גבוהה, שנועדו להימכר לתירים ולישראלים כהשקעה, ואולי אף למגורים.

כהן-אורגן לא השקיע פרוטה בחברה. הוא תרם לה את מישרדו בירושלים, וכן נתן לה שירותי-מישרד. שותפיו הם שהשקיעו מאות אלפי לירות.

כניסתו לכנסת הקטינה את צוות מישרדו לשמונה בלבד, ואחריכך לשניים. כדי למנוע מעצמו אי-נעימויות, הוא העדיף להפריד הפרדה ברורה — כך לפחות הכריז השכס וערב — בין עסקיו לבין ותפקידו הפרלמנטרי.

בתקופת כהונתו הראשונה בכנסת היה עליו להכריע הכרעה בין נאמנותו למנחם בגין ובין מחויבותו לסיסמותיו הלאומניות. תתימת הסכס-השלום בין ממשלתו של מנחם בגין ומצריים חייבה נטייה מכל סיני ופינוי ההתנחלויות שהוקמו בפיתחת-היפת. כהן-אורגן, הנץ הקיצוני, לא תמך בהסכם. כך הוא הפך בין לילה לשותף אידיאולוגי למתנגרי הסכם קמפי דייוויד, ביניהם יצחק שמיר, ראש הממשלה ושר-החוזק הנוכחי, ומשה ארנס, שרהביטחון כיום. שרה-אוצר המיועד היה חבר סניף

בשנים אלה חשב כהן-אורגן לעצמו, שאולי כדאי לוותר בכלל על הפוליטיקה ולהתמכר לעסקים. בשנות הפריחה הכלכלית אחרי מלחמת-ששת-הימים היתה לו עבודה בשפע.

בשנת 1973 שב המרכז החופשי הביתה, כשהוקם הליכוד, בניצוחו של אריאל שרון. רק זמן מה אחריכך שב גם כהן-אורגן הביתה. מילחמת יום-הכיפורים עשתה לו משהו. הוא החל להקדיש זמן לפוליטיקה. הוא חרש את סניפי המפלגה, לאורכה ולרוחבה של ארץ-ישראל השלמה. הוא התנגד להסדרים החלקיים עם המצרים ופעל להגדלת ההתנחלויות היהודיות בגדה, שהחלו לצמוח בהמוניהן, תוך עבודת נמלים של גוש-אמונים.

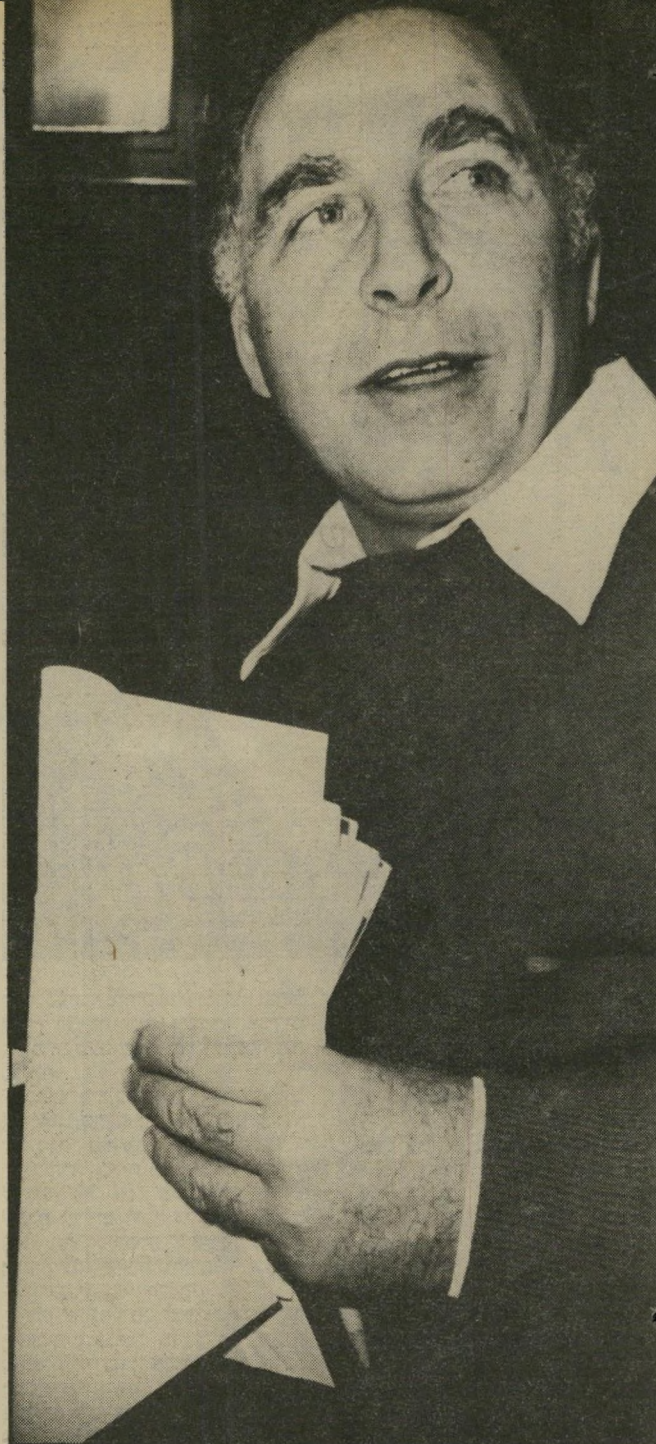
המול שיחק לו בבחירות של 1977. הוא הוצב במקום לא-דיאלי, אך הניצחון הסותף של הליכוד בבחירות-המהפך הכניסו אותו לכנסת, שם תפס

מודי-התיכון בתיכון עירוני א' והשיג רות הצבאי נח"ל, הוא נרשם ללימודים באוניברסיטה העברית ולמד שם כלכלה וחינוך. מחזיק בשני תארים, כלכלן ומחנך.

אחרי לימודיו הוא הגיע למסקנה, שרק מכלכלה הוא יוכל להתפרנס, ופנה עורף ללימודי-הרוח. במשך תקופה מסוימת, הוא עבד במישרד-האוצר, בתקופה שמנכ"ל-המישרד היה הר"ר יעקב ארנון.

כהן-אורגן הצטרף בגיל צעיר יחסית לתנועת-החרות, אך עוד כטרם הספיק למצוא את מקומו בתנועה, הוא כבר היה בחוץ.

בשנת 1966 ניסו חלק מחברי התנועה לקרוא תגר על מנהיגותו של מנחם בגין. בתוך זמן קצר הם פרשו והקימו את המרכז החופשי. היו אלה שמואל תמיר, אליעזר שוסטק וקבוצת צעירים קרייריסטים. כהן-אורגן הלך איתם.

1966: הוא פרש מתנועת החרות
1981: כמעט שלא נבחר לכנסת
1983: החפיקד המרכזי בממשלת הליכוד

יגאל כהן אורגן עמד בבית ז'בוטינסקי ומרר בככי. הלילה היה ליל ההצבעה במרכז חרות על מועמדי המפלגה לכנסת העשירית, ערב הבחירות של 1981.

מועמדי התנועה ברשימת הליכוד נבחרים בשלוש קבוצות של שיבעה. על-פי סיקורי-עת-הקהל באותה התקופה, גם מקום כשבועיה השנייה לא היה בטוח.

כהן-אורגן רץ כמטורף בין קומות מצודת זאב. תצביעו בשבילי, תצביעו בעד כהן-אורגן, הוא צעק ונכה חליפות. בשלב מסוים התערב משה ארנס, ידידו האישי לטובתו. כל אנשי ארנס נחלצו לעזרה, והוא דורג במקום ה-20, המקום הלפני אחרון בשבועיה השלישית. באותו לילה היה אורגן בטוח שהוא לא ייבחר לקארנציה נוספת. הוא בוודאי לא חלם שהוא עוד יתמנה למישרה ממלכתית חשובה כליכך. החיים הפוליטיים צופנים בחובם הפתעות. במיוחד בתנועת החרות. האיש שלפני שנתיים חוצי אמרו עליו שהוא מחוסל, פעיל מיפלגה המייצג בקושי את עצמו, הוא שרה-אוצר העשירי של ישראל.

פעילת ההתנחלויות שרה כהן-אורגן מניפה את ידה, כשלצידה יושב שרה-האוצר החדש. האשה היא מנהלת בית-הספר בהתנחלות אריאל, והיא זכתה לשבחים מיקצועיים על פעולתה זו. הבעל, יגאל כהן-אורגן, עדיין לא עבר לגור בוויולה שבנה בהתנחלות.

בתיכון עירוני א' והשיג רות הצבאי נח"ל, הוא נרשם ללימודים באוניברסיטה העברית ולמד שם כלכלה וחינוך. מחזיק בשני תארים, כלכלן ומחנך. אחרי לימודיו הוא הגיע למסקנה, שרק מכלכלה הוא יוכל להתפרנס, ופנה עורף ללימודי-הרוח. במשך תקופה מסוימת, הוא עבד במישרד-האוצר, בתקופה שמנכ"ל-המישרד היה הר"ר יעקב ארנון. כהן-אורגן הצטרף בגיל צעיר יחסית לתנועת-החרות, אך עוד כטרם הספיק למצוא את מקומו בתנועה, הוא כבר היה בחוץ. בשנת 1966 ניסו חלק מחברי התנועה לקרוא תגר על מנהיגותו של מנחם בגין. בתוך זמן קצר הם פרשו והקימו את המרכז החופשי. היו אלה שמואל תמיר, אליעזר שוסטק וקבוצת צעירים קרייריסטים. כהן-אורגן הלך איתם. במהלך כהונתו הראשונה בכנסת היה עליו להכריע הכרעה בין נאמנותו למנחם בגין ובין מחויבותו לסיסמותיו הלאומניות. תתימת הסכס-השלום בין ממשלתו של מנחם בגין ומצריים חייבה נטייה מכל סיני ופינוי ההתנחלויות שהוקמו בפיתחת-היפת. כהן-אורגן, הנץ הקיצוני, לא תמך בהסכם. כך הוא הפך בין לילה לשותף אידיאולוגי למתנגרי הסכם קמפי דייוויד, ביניהם יצחק שמיר, ראש הממשלה ושר-החוזק הנוכחי, ומשה ארנס, שרהביטחון כיום. שרה-אוצר המיועד היה חבר סניף